

des at de Exemplarer, som betales, altsaa for Lovtidenden ere 1,428, og for Ministerialtidenden 1,449. Begge Dele ere noget mindre end de vare i December 1872.

S. Madsen: Det maa vistnok erkjendes efter de Udtalelser, der ere fremkomne i den foreliggende Sag, at Udvalget kun har høstet megen Lidet Tak for det Arbejde, som det her har udført, idet det fremgaar af den første Forhandling, som om hverken Flertallets eller Mindretallets Indstilling har kunnet faae nogen almindelig Tilslutning her i Thinget. Efterat have hørt den høitærede Ministers Udtalelse tror jeg ganske vist, at ogsaa jeg kommer i det Tilfælde at maatte stemme imod alle de forskjellige Indstillinger, idet jeg vilde anse det for heldigt, om vi endelig en Gang kom til en Ordning af den her foreliggende Sag, og jeg ganske vist ogsaa tror, at det ikke opnaas ved noget af de af Udvalget foreslaaede Punkter. Jeg tror tværtimod, at meget Mere vil opnaas, naar der i det af Regjeringen forelaagte Lovforslag blev optaget en Bestemmelse, som slog fast, at alle Kundgjørelser skulde optages i de stedlige Blade, som havde en vis Udbredelse i den paagjældende Egn, selv om de gik jevnfides. En saadan Ordning vilde vistnok tilbørlig sikre den Tante, der er bleven fastholdt fra alle Sider, at Kundgjørelserne virkelig komme til den forønskede almindelige Udbredelse, og jeg tror tillige, at det andet Punkt, der ligger bagved, nemlig at Statskassen fik en Indtægt, derved vilde opnaas. Dette er vistnok den eneste rigtige Ordning af den foreliggende Sag, og som Følge deraf vil jeg stemme imod faaet det ærede Flertals som det ærede Mindretals Indstillinger.

S. Petersen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg i Realiteten er fuldkommen enig med Flertallet i, at der maa ske en Forandring i den nuværende Bekjendtgjærelsesmaade for offentlige Bekjendtgjørelser, thi den er saa slet, som den vel kan være, og Mange ere udsatte for Tab ved den Maade, hvorpaa Sagen nu er ordnet. Det er nemlig aldeles afgjort, at Stiftstidenderne nu langt fra have den Udbredelse, som de maaske tidligere have haft, saa at Befolkningen ikke ser de retslige og offentlige Bekjendtgjørelser, som skulle i Stiftstidenderne, saaledes som det var ønskeligt. Jeg maa derfor paa det Bestemteste enten holde paa — saaledes som Flertallet har erklæret — at en Statistidende vil være rigtigere, eller ogsaa paa — hvad Regjeringen siger — at en ved offentlig Foranstaltning udgiven Tidende vistnok vilde være det Allerheldigste at faae bragt i Anvendelse. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltighederne om, hvad der ved Siden af de offentlige Bekjendtgjørelser skal staa i dette Blad, men kun holde paa, at de officielle Bekjendtgjørelser findes paa et bestemt Sted. Det synes

indlertid, som om der gaar to Strømninger her gjennem Salen, om end Flertallet er enigt i, at en saadan Tidende ikke er tilstrækkelig, men jeg skal dog for det Tilfælde, at Regjeringens Forslag maatte vinde Majoritet, tillade mig at bemærke, at naar det i § 4 er foreslaaet, at der skal findes en bestemt Amtstidende, som skal optage alle de officielle Bekjendtgjørelser, saa er dette jo i Grunden slet ikke Andet end en Omskrivning af, hvad der nu er Tilfældet, slet ikke Andet end en ny Fordeling af de nuværende Privilegier og slet ikke Andet, end hvad der tidligere har været Tilfældet, kun at Privilegiet bliver givet til nogle enkelte Nere, end det hidtil har været Tilfældet, og den samme Grund til Misforståelse maa absolut være hos Befolkningen, fordi man nu faar en Tidende i hvert Amt, i Stedet for at man tidligere kun fik en i hvert Stift. Man maa ikke glemme, at efter Indførelsen af den frie Forfatning har Folket mere og mere lært Nødvendigheden af at kende Tidensbegivenhederne, og at der er opstaaet Aviser i en friere Aand, som have udbredt sig blandt Befolkningen; hvad der derfor for 20—30 Aar siden kunde være rigtigt at sætte i Stiftstidenden, vilde det nu ikke være rigtigt at sætte i et enkelt Amtsblad. For at nævne et enkelt Exempel, saa tror jeg, at hvis Amtsbladet for Svendborg Amt blev udgivet i Nyborg, saa vilde Nørø og Langeland ikke se stort til Bladet, men holde de nærmeste Byers Blade, thi det er dem, der have mest lokal Interesse for Befolkningen, og ligesaa vist som Gyens Stiftstidende kun læses lidt paa de paagjældende Steder, ligesaa vist vilde den paagjældende Amtstidende slet ikke komme mere i Betragtning, fordi den hed Amtstidende i Stedet for Stiftstidende. Jeg tror derfor, at denne Ordning vilde være meget uheldig. Jeg savner for Ørigt endnu en Bestemmelse i § 4, nemlig en Bestemmelse om, hvorvidt, hvis man fik en saadan ulykkelig Amtstidende, dennes Privilegium da skulde være paa Livstid eller paa gjensidig Dyssigelse. Jeg tror, at det netop efter de Forhandlinger, som have fundet Sted her med Hensyn til Stiftstidenden, vilde være passende og rigtigt, at man i det Mindste satte en Grænse for, hvor lang en Tid en Amtstidende skulde benyttes, og at den f. Ex. kunde opsiges med 1 Mars Juri fra begge Sider. Det er aldeles afgjort, at det skifter i høi Grad med Abonnenternes Antal, og at en Avis, som har et stort Antal Abonnenter, og som maaske har en udmærket stor og vid Udbredelse blandt sine Abonnenter, i saa Aar kan synke sammen til en Ubetydelighed, og det vilde dog være urigtigt, om et Blad, som har faaet en officiel Karakter, skulde vedblive at have denne for Livstid. Det forekommer mig derfor, at hvis dette blev fastsat, saa maatte en saadan Bestemmelse i alt Fald indføres i Loven. Naar det af et Mindretal er blevet udtalt, at Ministeren ikke alene skulde kunne tage Bestemmelse om disse